

פרשת ראה

המאור שבתורה

מעט מן האור דוהה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ל' אב התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:46	19:36	י"ם
18:44	19:34	ת"א
18:46	19:35	חיפה
18:45	19:35	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

במשך שעות היה יושב הרב הגאון **ניסים יגן** זצ"ל ופותר בעיות, מברך ומייעץ ללא לאות ובשימת לב עד הפרטים הקטנים ביותר. לזוגות רבים הביא את האור והשלווה לביתם. הוא עצמו היווה דוגמה **בעול מעלות הבית**, על אף סדק יומו הצפוף. השיב רבים מעוון באמצעות הרצאותיו. מסירות נפשו של הרב יגן נודעה בחוצות: הרב נהג **לנטוע בכל הארץ** ולעורר כנסים והרצאות. על אף שחלה במחלה הקשה, לא ויתר והמשיך בפעילות הקודש של החזרת אנשים בתשובה.

כל מה שעמד בראש מעייניו של הרב היה ללא ספק **זיכוי הרבים** היה גומא מרחקים ועושה הכל כדי שיהודי יקים מצווה ואפילו עבור קיום מצווה אחת. נפטר ביום שבת קודש פרשת בהעלותך, י"ד סיוון בשנת ה'תש"ס.

על היחס הנפלא של הגר"ש זצ"ל לרעיונותו והפרכת הטובה העמקה על נשיאתה בע"ל הבית ועל כך שאפשיקה לו להתמסר באפ"ן מהקלט **ללמוד התורה**, מספרים בני המשפחה: במשך כל השנים היה מונה לרבנית על הטרחה ומפליג בדבורים מקמיאים על הארוחות שהכינה לו: **"כסעודת שלמה בשעתו"** נכיוצא... כל קמע לקם בשמן או נתח עוף זעיר היו סבה להודות ולשבח, להפיר טובה על הדאגה! מעולם לא שמעו מפיו מלה של בקרת על האפ"ל, שקסר משהו או שמששהו אינו טעים... על הפ"ל הודה והקביר במלים: "כל טוב ארץ מצרים..."

כאשר אדם מוצא טעם בדבר מסויים ומשתוקק לעשותו, הרי מובטח שימצא בעצמו כח

לא ארכו הימים וראש הישיבה, הגאון רבי **שלמה זלמן** זצ"ל שם עליו את עינו לטובה. הוא ראה ברבי **יעקב יוסף** זצוק"ל כלי מחזיק ברכה, המשלב את שיטת הלימוד הספרדית והאשכנזית במיוזג נאה ומשובח ושוחח עימו הרבה בלימוד, **באהבה** וברוב חיבה.

כך אמר לאחיו של רבינו הגאון, רבי דוד: "רבי יעקב הוא תלמידי. אני אוהבו, כי **שקד גדול** הוא. הוא מדבר עימי הרבה בלימוד."

גדולי ישראל מהתם בניגוד גמור לדרכו של בלעם, הם מבטלים את רצונם מפני רצון ה'.

בשנת תרצ"ג עלה הצדיק הקדוש **הבבא סאלי** זצ"ל לביקור בארץ ישראל. כדרכו בודש הסתגר בתאו אשר בספינה ושקע בעולמה של תורה. בחוץ התחוללה סערה עזה, הספינה הטלטלה מעלה ומטה בפראות, משברי ים עצומים התנפצו אל תוך ספינה, וההוראה כבר ניתנה מפני הקברניט להתכונן להימלטות בסירות ההצלה, כאשר תשקע האוניה. הקברניט אף ציווה למשמשו של הבבא סאלי, כי ילך להודיע לצדיק שיכין את עצמו לנטישת הספינה. שבת קודש פרשה את כנפיה בעיצומה של הסערה, וכשהשמש התדפק על דלת רבו כשהוא רועד כולו מפחד ומסר את דברי הקברניט, הוציא הצדיק מצקלונו את גביע הקידוש המיוחס, שירש מזקנו ה"**אביר יעקב**" זצ"ל, מזג לתוכו יין והקיש בהתלהבות על הכוס. לאחר שתיית רב הכוס עלה לסיפון, כשרעש הגלים מחריש אוניים, התקרב אל המעקה ושפך את **שארית היין** אל מימי הים הזועפים. כהרף עין שכבה הסערה והייתה לדממה מוחלטת. הקברניט לא ידע את נפשו מרוב אושר ואמר לכל מלחיו ונוסעיו, כי חייבים הם את **חיייהם** לצדיק הקדוש.

אדם שעובד את ה' יתפרך קאותם אנשים שפל עבודתם תלויה בפרס ששתידיים לקבל מהמעסיק שילקם, אזי בקגע שאין הם **מרוצים** מהתמורה שנתן להם המעסיק, אין הם ממשיכים בעבודתו. כך גם העובד את ה', לא יעשה זו בשביל **נגיעות אישיות**, אלא יעשה זו את לשם שמים.

כדי לומר את הדבר הנכון בזמן הנכון צריך לשתוק רוב הזמן

סיפר תלמיד חכם מגדולי ראשי הישיבות, שפדידיה הנה עבדתי: "הייתי אמור להגיע לביתו של הגאון רבי **בן ציון אבא-שאוול** זצ"ל. הגעתי בזמן המועד בפיקרים, ונעמתי ליד דלת ביתו. עוד לפני שהסקמתי לנפ"ק בדלת, שמעתי מאחורי הדלת את הרב אבא-שאוול עומד ומספר **לרעיתי** את כל מה שעבר עליו במשך היום עד הרגע שהגיע הביתה. הוא תאר נספר לה מה עשה, ואיך היה בלישיבה. ושבשעור, התלמיד הנה אמר סברה נפה, והשני התערב נפה בפיקרים, והוא ספר וספר לה **כעשר דקות**. והרבנית בקשוב רב מקשיבה, מתעקבת ומגיבה". אמר אותו ר' אש ישיבה: "כאן למדתי את דרך התורה, פיצד אדם צריך להתנהג עם רשתו".

נקודה למחשבה

אם נעזוב מחר את מקום העבודה למשל, יוכלו בקלות להחליף אותנו שם. אבל **לבן משפחה** קרוב אין תחליף. אמא יש רק אחת ואבא יש רק אחד **מכתב שכתבה אמא** על אירוע קטן ששינה את תפיסת העולם שלה לגבי חיי המשפחה...היום בבוקר נתקלתי בורה כשהלף על ידי ברחוב. "אוי, סליחה" היתה התגובה שלי. היא אמר, "אנא סלחי לי גברתי, לא ראיתי אותך."

היינו מנומסים מאוד, הורה ואני, נפרדנו לשלום וכל אחד מאיתנו המשיך בדרכו שלו. מאוחר יותר באותו יום, בזמן בישול ארוחת הערב, **בני הצעיר** נעמד לצדי בשקט ובלי מילה. כשפניתי לאחור להוציא משהו מהמקרר, כמעט והפלתי אותו. "זוה, אתה מפריע", אמרתי בזעף. הוא הלך משם והלב הקטן שלו שבור. לא הבנתי באיזה חומרה דיברתי. אחר כך כשהלכתי לישון, קשה היה לי להירדם. בעודי שוכבת ערה במיטה, קול שליו בא אלי ואמר: "היום, תוך כדי התמודדות עם זרה מוחלטת, השתמשת באידיבות **בסיסית**. אבל עם המשפחה שאת אוהבת, השתמשת בזילזול. אם תלכי להסתכל על רצפת המטבח, תמצאי שם כמה פרחים ליד הדלת. אלה הפרחים שבנך הביא לך. הוא קטף אותם בעצמו במיוחד עבורך: רוד, צהוב וכחול. הוא עמד שם בשקט כדי לא לקלקל לך את ההפתעה וחיסה שתסיימי והוא ייתן לך אותם במתנה. את אפילו לא ראית את הדמעות שמילאו את עיניו הקטנות". לפתע הרגשתי מאוד קטנה, והדמעות החלו לשתוף את לחיי.

קמתי ממיטתי והלכתי למטבח. ראיתי את הפרחים שהיו על הרצפה ואספתי אותם. אחר כך נכנסתי בשקט לחדרו של בני וכרעתי ליד המיטה שלו, "התעורר, ילד קטן שלי, התעורר", אמרתי, "האם אלה **הפרחים** שבהרת בשבילי?" הוא ניגב את עיניו וחייך "מצאתי אותם, על יד העץ. לקחתי אותם כי הם יפים כמון. ידעתי שאת תאהבי אותם, במיוחד את הכחול". אמרתי בדמעות "בני, אני מצטערת מאוד על הדרך שבה התנהגתי היום, לא הייתי צריכה לצעוק עליך ככה". הוא אמר, "אה, אמא, זה בסדר. אני אוהב אותך בכל מקרה". אמרתי, "בני, גם אני אוהבת אותך, ואני אוהבת את הפרחים, במיוחד הכחול". חיבקתי אותו כמו שלא חיבקתי אותו מימיו והוא נרדם כך בידי **עם חיזוק** על פניו.

הילדים הם היצירה הכי גדולה שלנו והאחים הם דם מדמנו. אנחנו נוטים לשכוח את חשיבות **טיפוח הקשר המשפחתי** ושופכים את עצמנו יותר לתוך העבודה. הקרירה. צבירת עוד הון ועוד יוקרה. בזמן שאנו מזניחים את המשפחה שלנו. או החברים הקרובים שבאמת אוהבים אותנו. **חבוק והעריכו** את בני משפחותיכם ואת מי שאוהבים אתכם ורוצים ברווחתכם תמיד. זה יעשיר את חייכם יותר מכל הון שבעולם. (העורך)

מספר הנכד: "כל ימי חייך של הרבנית מרת זקנתו ע"ה, הנה אדני י' זקני מרן **עובדיה יוסף** זצוק"ל זיהר מאד בכבודו. הדבר הנה נפר מאד, פעם ביום השנה לנשואיהם חשקה נפשו של אדני י' זקני לקנות מתנה לרעייתו על-מנת לכבדה ולשמחה. באותה תקופה הנה מצבם הכלכלי **גרוע**, ול'א הנה באפשרותו לרק 'ש איזה תקשיט למשנה נעלה זו.

בצר לו פנה לשוק בעיר העתיקה סמוך לשער שכם, מתוך מחשבה שאולי ישם תזדמן לו איזו **'מציאה'** שתוכל להתאים למתנה ראויה עבור רעייתו, ויוכל לרקשה באמצעים מצויים לשוק. וכן ראה שפאחד הדוכנים מציעים למכירה פרות **מלון גדולים ויפים** במיוחד. מהר זקנה אהד מקם, נשאו אחר פבוד לביתם והעניקו לרבנית. הרבנית חצתה את הפרי לשניים, ונתן גם לאישה עמה ותשמח עמו ביום שמחתם."

נה היה צדיק שהיה גם טוב לשמים וגם טוב לבריות. מה שאמר הכתוב: "איש צדיק תמים היה בדרותיו" - פירוש, עם דורותיו, שהיה עושה מעשים טובים וגומל חסדים עם **דורותיו**, וזהו טוב לבריות. ואח"כ אמר שגם כן היה טוב לשמים, וזהו שאמר: "את האלקים התהלך נח" - פירושו, שביראת ה' היה מתהלך.

עבודתנו של **יעקב** במצרים הייתה לברר את **ניצוצות הקדושה** שהיו שם, ולכן יעקב היה במצרים שבע-עשרה שנה, בגימטרייה 'טוב', לרמז שיעקב **בירר** והוציא את הטוב שהיה טמון בקליפת מצרים.

ספרה הרבנית **היבסקי** ע"ה: "המשגיח הגה"צ רבי **חזקאל לוינשטיין** זצ"ל, רצה לשאת אשה שתאפשר לו לשבת וללמד. וכך הנה, אשתו נתנה לו לשבת וללמד, והם עברו יחד את התקופה הקשה של השואה, והגיעו בחסדי שמים לארץ. כשקבל את המשקה להיות משגיח ביישיבת **פוניבז'**, אז מהמשכך כת הראשונה שקבל הלך לחנות קנה חפיסת שוקולד, נתן לאשתו ואמר לה: "זה בשביל כל החיים שהיה לך מר, ת אכלי את השוקולד הזה שקניתי לך ויהיה לך **מתוק**..." ולכאורה זו רק חפיסת שוקולד שפולה כמה שקלים, אבל **עצם העבודה** שהרגישה שהיא מרגיש אותה ונאבב את פאכה נחש את צעקה, זה הנה בשבילה מעין עולם הבא."

דבר שאדם אינו מוצא בו ענין - אינו יכול לבצעו, במיוחד לזמן ממושך.

אחד מרים ידיים לשמיים וצועק לקב"ה, הוא אלוקים גדול, הרי בשבילך רגע זה מליון שנה ומליון דולר שווה לפרוטה אחת, אז תן לי בבקשה מליון דולר, לפתע הוא שומע קול מלמעלה: בסדר תמתין רגע...

מסופר על אישה בבני ברק שמהה מתאונת רכבים **ורצו לנתחה**. התאסף ציבור גדול למחות ולהפגין, ובסוף קברו אותה בכבוד גדול. והיה הדבר לפלא, כיוון שלא היתה שומרת תורה ומצוות ומחללת שבתות, ואח"כ שנתברר שבזמן המלחמה היתה דואגת להביא יהודים **לקבר ישראל**, והקב"ה שילם לה.

גאולת מצרים היא שורש כל הגאולות, כן יהיה בעתיד.

והנה לפעמים היצר הרע בר'ב ערמתו, עלול לתקוף את האדם ולומר לו: ל'א עליך **מעלת המלאכה** של למוד תורה, אמה עובד ומפרנס משפחה, הפח את הלמוד לאלה אשר **תורתם אמנותם**, ומדוע לך לכוזב את זמנך?!

כל העלונים: hamaor.net

סת רבי חיים קניבסקי שליט"א בלילה **שהחזא** זצ"ל נפטר: "התעוררתי באמצע הלילה והיה נדמה לי שכבר בוקר וחשבתי ללכת כבר לבית הכנסת להתפלל, והעירו לי בבית - **להיכן אתה הולך?** הרי עדיין לא בוקר. חזרתי לישון, ואח"כ נתברר לי שבזמן שנתעוררתי זה היה בזמן שהחזא"א נפטר.

תכלית כל המצוות היא, לזכך וצרף את האדם ולקרבו לאמת השלמה.

רשימת תפוצה info@hamaor.net

במרקו השלטונות חפרו בבית הקברות היהודי כי רצו לעשות שם דרך, וכשהגיעו לקבר של **החשב"ץ והריב"ש**, פתחו אותם והיו שלמים **כאילו הינם נקברו**. דבר זה היה כתוב בכל העיתונים, ובאמת שנמרא ערוכה היא שמי שאין **קנאה בליבו** אין עצמותו מרקיבין, והם לא קינאו.

ה' לא יעזבנו, כי הוא אבי יתומים ואלמנות.

"משולחן גבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות **"אור החיים"** הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה (דברים יא, כו).

רבותינו אומרים (קידושין לט ע"ב, הוליון קמ"ב ע"א) ששכר מצוות בהאי עלמא ליכא, האדם אינו מקבל שכר המצווה בעולם הזה אלא רק את הפירות הנולדים ממנה, נהנה מפרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא (יעו"ב פאה פ"א מ"א).

וזה שנרמז בתחילה הפרשה, **ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה** - זה הפירות, אך הקרן קיימת ונשמרת לעולם הבא. **"וקללה"** ר"ת: ו'הקרן קיימת לו לעולם הבא. ולכן הסמיכה התורה את הברכה לקללה (**ברכה וקללה**) ולא פירטה את הברכה תחילה ואח"כ הקללה, לרמז שגם הקללה היא ברכה, שהקרן קיימת לו לעולם הבא.

הגאון רבי חויתה הכהן זיע"א מקשה על הפסוק בתחילת הפרשה, **את הברכה אשר תשמעו (דברים יא, כז), כל "את" בא לרבות (פסחים כב ע"ב), ולכאורה מה בא לרבות בפסוק זה? ועוד, מה ביאור המילה "אשר"?**

ומבאר זאת על פי דברי רבותינו (תוספתא פ"ד דסוטה ה"א, הובא ברש"י שמות כ, ו) גדולה מידה טובה ממידת פורענות פי המש מאות. זאת אומר ששכר המצוות הוא פי חמש מאות. וזה שרמז הכתוב: **"את הברכה אשר תשמעו, "אשר" - א-1, בעד מצווה אחת מקבל האדם ש"ח - 500, פי חמש מאות!**

ולפי זה מובן מדוע דן ה' יתברך את ישראל לטובה, על אף שיש ריבוי עבירות וחילולי שבת וכו', כיון שמעט המקיימים את המצוות שכרם ופועלם פי חמש מאות מהעבירות, ולכן תמיד נמצאים ישראל על הגובה ונשארים חיים וקיימים. ולכן בכל עת מייחלים אנו ומעפים לביאת משיח צדקנו, ולא מתייאשים מריבוי העבירות, לפי שכל השתדלות לעשיית מצווה ולימוד תורה, מעלתה ועוצמתה רבה לפני הקב"ה ומקרבת את הגאולה, וזהו עומק דברי רבותינו (אבות פ"ב מ"א) והוי זהיר במצווה קלה כבחמורה שאין יודע מתן שכרן של מצוות.

יהי רצון שנרבה במצוות ומעשים טובים ונזכה בקרוב לגאולת ישראל השלימה, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

מחנה ריכוז, בימי הזעם צעירה חרדית שהוגלתה לאחד ממחנות הריכוז, שובצה לעבודה **בבית חרושת** גדול לנשק. עליה היה לשלוח תרמילי קליעים פגומים. העונש הצפוי על גילוי תרמילים פגועים אחרי ביקורת, היה - עשרים חמש מלקות הגונות. החשד למעשה חבלה, היינו, אי הוצאה מכוונת של תרמילים פגועים פירושו- **עונש מוות**. על אף האיום הזה, ביצעו האסירים היהודים מעשי חבלה, כדי שתרמילים פגועים יגיעו לחזית.

הצעירה החרדית נקלעה לבעיה מיוחדת. בשבת, סירבה להדליק את שתי המכונות שהרי באחריותה. שותפתה לעבודה, סטודנטית יהודיה, שמוצאה מבית מתבולל, רצתה להדליק למענה את המכונות, אך היא סירבה בהסביבה כי כיהודיה חייבת אף היא **בשמירת השבת**, ואם תדליק את המכונות שלה למענה, הרי היא גרמה לכך. הסטודנטית היהודיה הבינה את הדבר, ומאו כאשר הייתה מבחינה בגרמני מתקרב, אותה לחברתה החרדית, וזו, באין ברירה משום פיקוח נפש, הפעילה את המכונות.

המתפלל על **הפרנסה** הרי הוא בכלל "הבא ליטרה מסייעין אותו", כי על-ידי שהוא מתפלל לקב"ה על פרנסתו, והוא מאמין **ובוטח בה'** כי רק הוא הנותן לו את פרנסתו, בכך הוא **גורם** את פתיחת שערי הפרנסה.

מי שאינו שמה בחלקו, הדבר מוכיח שמהשו **באמונה** שלו פגום... אם אינך עשיר זה לא בגלל שהקב"ה אינו יכול, אלא הוא רצה **שתתמודד** כעני ויש לכך סיבות הנשגבות מבינתנו.

"הדבר היקר ביותר בעולם, הוא הענין; שכן זהו הדבר היחיד בעולם שאי אפשר לקנותו בממון..."

זקנה מבוגרת מאד עולה לאוטובוס מבקש מבחור צעיר לקום כי כואבות לה הרגלים. אבל הצעיר לא מוכן "שילמתי ולא אקום". "אני יכולה להיות סבתא שלך, כואבים לי הרגלים נו תקום כבר!". והוא לא קם. "אתה יודע כשהייתי בגילך כל זקן או זקנה שהיו עולים לאוטובוס הייתי קמה בשבילם" ענה הצעיר: **"ולכן עכשיו כואבות לך הרגלים"**.

לעילוי נשמת: שרון בן זחבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שלמית חיה בת אסתר, עידיה מולד בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, ניאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

